

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.077/2024/6.

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;
felperes2 (cím2) II. rendű;
felperes3 (cím3) III. rendű;
felperes4 (cím4) IV. rendű;
felperes5 (cím5) V. rendű;
felperes6 (cím6) VI. rendű

Az I-VI. rendű felperesek képviselője:

Dr. Magyar Anikó ügyvéd (cím7)

Az alperes:

alperes1 (cím8)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím9, ügyintéző: dr. Horváth Gábor ügyvéd)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperesek (60. sorszám alatt)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése, sérelemdíj megfizetésre kötelezés

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

14.P.20.076/2023/53. sorszámú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez való jogát azzal, hogy a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatt folyamatban volt perben 2021. december 7. napján kelt előkészítő iratában valótlanul állította, hogy

„név és cégei ... ipari mennyiségben bocsájtottak ki számlákat valós tevékenység nélkül ...A cégek részletes listáját az alábbiakban bemutatom:

név CÉGEI ÉS SZÁMLAKIBOCSÁTÁSAI

az I. rendű felperes 2011-2020. években 1.813.506.000 forint

a II. rendű felperes 2016-2020. években 700.555.000 forint

a III. rendű felperes 2014-2020. években 147.802.000 forint

a IV. rendű felperes 88.400.000 forint

az V. rendű felperes 2011-2020. években 567.735.000 forint összértékű számlakibocsátás”

Kötelezi az alperest, hogy az ítéletben megállapított, a felperesek jóhírnevét sértő magatartása miatt 15 napon belül írásban, postai úton feladott levélben kérjen bocsánatot az I., a II., a III., a IV., az V. és a VI. rendű felperestől.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I., II., III., IV., V. és VI. rendű felperesnek személyenként 300.000 (háromszázezer) forintot.

A keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Mellőzi az I-VI. rendű felpereseknek az alperes javára egyetemlegesen elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 559.850 (ötszázötvenkilencezer-nyolcszázötven) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II., III., IV. és V. rendű felpereseknek személyenként 36.000 (harminchatezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a VI. rendű felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 683.675 (hatszáznyolcvanháromezer-hatszázhetvenöt) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 11.000 (tizenegyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II., III., IV. és V. rendű felpereseknek személyenként 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a VI. felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 29.975 (huszonkilencezer-kilencszázhetvenöt) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a VI. rendű felperes az I. rendű felperesnél 2011. május 5. napjától 2012. október 25. napjáig, 2012. október 25. napjától 2014. január 14. napjáig, 2015. december 14. napjától 2019. november 15. napjáig és 2019. november 15. napjától jelenleg is vezető tisztségviselő, valamint 2012. október 25. napjától 2012. november 28. napjáig, majd 2013. március 24. napjától jelenleg is tag;
- [2] a III. rendű felperesnél 2014. február 5. napjától 2019. november 15. napjáig, valamint 2019. november 15. napjától mind a mai napig vezető tisztségviselő és egyben a társaság tagja is;
- [3] az V. rendű felperesnél 2012. november 5. napjától 2014. január 14. napjáig vezető tisztségviselő, 2011. május 2. napjától 2012. október 25. napjáig vezető tisztségviselő, 2011. május 2. napjától 2012. október 25. napjáig és 2012. október 25. napjától 2014. január 14. napjáig tag volt;
- [4] a kényszertörlesztés útján 2015. október 7. napján jogutód nélkül megszűnt cég1 Kft.-ben, majd cég2 Kft.-ben 2005. december 1. napjától 2008. március 25. napjáig és 2009. augusztus 14. napjától 2011. június 16. napjáig vezető tisztségviselő, valamint 1998. július 3. napjától 2011. június 16. napjáig tag volt;
- [5] a kényszertörlesztés útján 2013. október 26. napján jogutód nélkül megszűnt cég3 Kft.-ben, majd cég4 Kft.-ben 2001. július 10. napjától 2010. február 18. napjáig vezető tisztségviselő és tag is volt;

- [6] a felszámolás folytán 2019. április 12. napján jogutód nélkül megszűnt cég5 Kft.-ben, majd cég6 Kft.-ben 2004. január 12. napjától 2006. január 31. napjáig tag volt.
- [7] A II. rendű felperesnél, valamint a cég7 Kft.-ben a VI. rendű felperes nem volt vezető tisztségviselő és tag.
- [8] Az I. rendű felperesnél a NAV Kelet-Budapesti Adó- és Vámigazgatósága 5509478859., 3053794052. és 3033015625. ügyszám alatt eljárást folytatott, a 3053794052. és 3033015625. ügyszám alatti eljárásokban az I. rendű felperes tekintetében nem állapították meg, hogy valós tevékenység nélkül bocsátott volna ki számlát.
- [9] A II. rendű felperesnél a NAV Pest Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága a 2016. december 14. napja és 2021. december 7. napja közötti időszakot érintően nem folytatott ellenőrzési vizsgálatot.
- [10] A III. rendű felperesnél a NAV Kelet-Budapesti Adó- és Vámigazgatósága a 2014. február 5. napja és 2021. december 7. napja közötti időszakot érintően nem végzett ellenőrzést arra nézve, hogy a társaság valós tevékenység nélkül számlát bocsátott volna ki.
- [11] A IV. rendű felperesnél a NAV Tolna Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága a 2018. július 1. napja és 2019. február 28. napja közötti időszakra nézve végzett ellenőrzést egyes gazdasági események valódiságának vizsgálatára vonatkozóan, amelynek eredményeként érdemi határozat meghozatalára nem került sor, a vizsgálat megállapításait jegyzőkönyvben rögzítették.
- [12] Az V. rendű felperesnél a NAV Pest Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága 2029707168. ügyszám alatt a 2013. január 1. napja és 2014. december 31. napja közötti időszakot érintően, egyes gazdasági események valódiságára vonatkozó vizsgálatot folytatott, amely eljárás megállapításait jegyzőkönyvben rögzítették és azt követően adóvizsgálat elrendelésére nem került sor.
- [13] A Szekszárdi Törvényszék a 2013. július 3. napján jogerőre emelkedett, 8.Bf.16/2013/8. számú ítéletével a VI. rendű felperesnek garázdaság büntette és testi sértés vétsége miatti bűnösségét megállapító Szekszárdi Városi Bíróság 36.B.206/2012/24. számú ítéletét helyben hagyta azzal, hogy a támadott elsőfokú ítélet a VI. rendű felperest előzetes mentesítésben részesítette.
- [14] 2021. szeptember 23. napján a helység2, utca1 utca 9. szám alatti ingatlanban az alperes és a VI. rendű felperes édesanyja, tanú1 közötti vita során az alperes a VI. rendű felperest tanú1 és tanú2 jelenlétében „bűnözőnek” (a továbbiakban: Kijelentés) nevezte; a VI. rendű felperes bűnösségét megállapító ítéletről ezidőben édesanyja tudott. A VI. rendű felperes által e Kijelentés miatt előterjesztett magánvád alapján a Szekszárdi Járásbíróságon indult eljárást a bíróság jogerős végzésével megszüntette, és az ügy iratait a Szekszárdi Rendőrkapitányságnak rendelte megküldeni. A Szekszárdi Rendőrkapitányság – mint szabálysértési hatóság – a becsületsértés elkövetése miatt indult eljárást jogerős határozatával megszüntette, mert az eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését nem találta kétséget kizáróan bizonyíthatónak.
- [15] A Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatt a személyesen eljáró tanú1 felperes és jelen per alperese, mint alperes között közös tulajdon megszüntetése iránti perben az alperes a 2021. december 7. napján kelt előkészítő iratában (továbbiakban: Perirat) az alábbiakat adta elő:
- [16] „Felperes az elmúlt években folyamatosan az alperest sértő magatartást tanúsított azzal, hogy fia, (jelen per VI. rendű felperese) és cégei számára sokszor az alperes tudta és beleegyezése nélkül székhelyet és telephelyet biztosított a közös és az alperesi tulajdonú ingatlanokban (helység1, utcai úti; helység2, utca1 utcai). Ezek a cégek ipari mennyiségben bocsájtottak ki

számlákat valós tevékenység nélkül, majd legtöbbször bedőltek (ismeretlen, elérhetetlen személyeknek kerültek átadásra, jelentős adóhátralékot hátrahagyva). A cégek részletes listáját az alábbiakban bemutatom (a nyilvánosan elérhető opten cégadatbázisból alperes által összegyűjtve):

[17] név CÉGEI ÉS SZÁMLAKIBOCSÁTÁSAI

[18] Felszámolt és megszűnt cégek:

cég1–cég2, cég8 Kft., cég9–cég6 Kft., cég3–cég4 Kft. (...) A cég10 Kft. néven működő cég cégalapítása, cég7 Kft. „f. a.”, cég11 Kft.

[19] Működő cégek:

cég1 Kft., II. rendű felperes, I. rendű felperes, III. rendű felperes, V. rendű felperes, cég12 Kft., cég5 Kft., cég10 Kft., cég3 Kft. (autómosó), cég4 Kft., IV. rendű felperes, cég13 Kft., cég14 Kft., cég15 Kft.”

[20] „A név2 család: név2né ügyvezető (cég16 Kft.) és a kapcsolt vállalkozásban lévő cég17 Kft. tulajdonosi képviselőjeként, továbbá név1 ingatlan tulajdonos, aki nem kér ezen cégek jelenlétéből, amit már nyomtatékosan tudtára hozott tanúl ügyvéden keresztül, aki ezen cégek ügyeit intézte és valamennyi céget a VI. rendű felperes cégeként szerepeltetett valamennyi, cégeket érintő megbeszéléseken, így kerültek azok bejegyzésre. A cégbejegyzéshez szükséges okiratokon, többségében nem a saját aláírásuk szerepel. Így például alperes1é, név1é, valamint név2né-é.

[21] A felperes nem kívánja tulajdonrészét átadni a fenti gyanús, valós tevékenységet nem végző jogügyletekhez köthető társa számára, ezért neki és a társaságok érdeke, hogy az üzletrészek a legálisan eljáró, jogellenes, csalárd csőd- és felszámolási eljárásokhoz nem köthető tag kezébe kerüljenek.”

[22] A Periratot tanúl – közelebből meg nem határozható időpontban – a VI. rendű felperesnek, valamint az I., II., IV. és V. rendű felperes törvényes képviselőjének átadta; a VI. rendű felperes a Periratot másnak nem mutatta meg.

[23] Az I-V. rendű felperesek keresetükben a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése, 2:42. § a-g) pontja, 2:45. § (1) bekezdés a-e) pontja, 2:54. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérték, hogy az alperes a Periratban foglalt azzal az állításával, hogy

1.) azon per felperesének „fia”, a VI. rendű felperes és cégei számára sokszor az alperes tudta és beleegyezése nélkül székhelyet és telephelyet biztosított a közös és alperesi tulajdonú ingatlanokban (helység1, utcai út és helység2, utca1 utca);

2.) ezen cégek ipari mennyiségben bocsátottak ki számlákat valós tevékenység nélkül;

3.) amelyek legtöbbször bedőltek; valamint

4.) ismeretlen, elérhetetlen személyeknek kerültek átadásra;

5.) jelentős adóhátralékot hátrahagyva;

6.) a „név cégei és számlakibocsátásai” alcím alatt az előző bekezdésben említett, tevékenység nélkül számlázott cégek között

– az I. rendű felperest a 3. oldal 2. pontjában említette meg, megjelölve, hogy 1.813.506.000 forint értékű teljesítés nélküli számlát,

– a II. rendű felperest az 5. oldal 7. pontjában említette meg, megjelölve, hogy 700.555.000 forint értékű teljesítés nélküli számlát,

– a III. rendű felperest a 3. oldal 3. pontjában említette meg, megjelölve, hogy 147.802.000 forint értékű teljesítés nélküli számlát,

– a IV. rendű felperest a 2. oldal 4. sorában említette meg, megjelölve, hogy 88.400.000 forint értékű teljesítés nélküli számlát,

– az V. rendű felperest a 3. oldal 4. és 4/1. pontjában említette meg, megjelölve, hogy 567.735.000 forint értékű teljesítés nélküli számlát bocsátott ki;

7.) a 7. oldal 2. bekezdésében „a fenti gyanús, valós tevékenységet nem végző jogügyletekhez..., ...jogellenes, csalárd, csőd- és felszámolási eljárásokhoz...” köthetőnek minősítette a felperesi társaságokat is, amikor azt állította, hogy ezekhez azon per felperesének köze van,

megsértette az I-V. rendű felperes jóhírnévhez fűződő jogát. Kérték az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, valamint sérelemdíj címén az I. rendű felperes részére 1.000.000 forint, a II. rendű felperes részére 500.000 forint, a III. rendű felperes részére 500.000 forint, a IV. rendű felperes részére 300.000 forint és az V. rendű felperes részére 300.000 forint megfizetésére kötelezését.

[24] Azzal érveltek, hogy a VI. rendű felperes ügyvezetése alatt álló, vagyonvédelmi, biztonságtechnikai tevékenységet végző I. rendű felperes; és a név3 ügyvezető által képviselt II. rendű felperes kizárólag rendőrségi engedéllyel és nyilvántartásba vétellel, az ügyvezetői feladatokat ellátó VI. rendű felperes és más személyek hivatalos erkölcsi bizonyítvánnyal végezhetik működésüket azzal, hogy a rendőrségi engedély kiadásának feltétele részben a VI. rendű felperes, illetőleg a II-V. rendű felperes vezető tisztségviselőinek büntetlen előélete volt;

[25] A 2014. január 14. napján létrejött III. rendű felperes ügyvezetője a VI. rendű felperes; e cég korábbi székhelyeül szolgáló irányítószám helység1, cím11. szám alatti – ½ részben a VI. rendű felperes, ½ részben az alperes lányának tulajdonában álló – ingatlan esetében a székhely megjelöléséhez az alperes lánya teljes bizonyító erejű magánokiratban hozzájárult, ugyanúgy, mint az irányítószám1 helység1, cím12. szám alatti ingatlan – mint a III. rendű felperes székhelye – esetében, amelynek kizárólagos tulajdonosa az alperes lánya, míg a telephelyként bejegyzett, cím6 szám alatti ingatlan a VI. rendű felperes családi tulajdonú ingatlana.

[26] A IV. rendű felperes 2014. június 6. napján alakult, ügyvezetője név4, míg a szintén név4 ügyvezető által képviselt V. rendű felperes 2010. április 1. napján alakult.

[27] A Periratban az alperes az adott perhez (közös tulajdon megszüntetése) nem tartozó, valótlan közléseivel az I-V. rendű felperes jóhírnévét indokolatlanul sértő, megalázó kijelentéseket tett, amelyek alkalmasak arra, hogy az I-V. rendű felperes üzleti partnereiben az I-V. rendű felperes felé fennálló bizalmat megingassák. A jogsértésen nem változtat az sem, hogy az érintett periratot a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatti eljárásban az alperes ellenérdekű fele, a VI. rendű felperes édesanyja, tanúl juttatta el az I-V. rendű felpereshez.

[28] A NAV köztartozásmentes adatbázisában szereplő I-V. rendű felperes működése során a jogszabályokat megtartotta, az I. rendű felperes közbeszerzési pályázatokon vett részt, a társasággal szemben nem indult adóügyi eljárás, az adóhatóság vele szemben nem tett negatív megállapítást. Az I. rendű felperes az általa elvégzett, valós tevékenységről számlát állított ki.

[29] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és az I-VI. rendű felperes perköltség megfizetésére kötelezésére irányult.

[30] Kiemelte, hogy a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatti eljárásban a titoktartással érintett bíróság részére nyújtotta be az adott perben érvényesített igénnyel kapcsolatos, valós adatokon alapulóan elvégzett következtetéseket tartalmazó Periratát, amelyet kizárólag az adott perben részes felek ismerhettek meg; így azzal, hogy a Periratot az

adott per felperese, tanú1 az alperes hozzájárulása nélkül az I-VI. rendű felperesnek ügyvédi titkot sértő módon kiadta, jogsértést követetett el. Azzal pedig, hogy a Periratot tanú1 és/vagy az I-VI. rendű felperesek az üzleti partnereinek továbbadták, az I-VI. rendű felperesek a Ptk. 2:52. § (2) bekezdés, 2:53. §, 6:144. § (1) bekezdés, 6:525. §-ban foglalt kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettségüket elmulasztották teljesíteni, így az alperes helytállási kötelezettsége sem állapítható meg.

- [31] A Periratban foglalt közlések az OPTEN rendszerből, valamint az adott per felperesének az alperessel több, mint 20 éve fennállt üzleti kapcsolatából származó tapasztalásokon alapultak, e közlések nem tartalmaztak indokolatlanul bántó, sértő, megalázó közléseket, az adott perben érvényesített igény körében fejtette ki az alperes azokat, saját érvelése alátámasztására. A sérelmezett állítások egy része nem az I-V. rendű felperesre vonatkozik (1-5. pont, 7. pont), illetőleg, hogy a 6. pontban tett közlés szerinti összegről kiállított számlákat az I-V. rendű felperesek tartoznak igazolni.
- [32] A VI. rendű felperes keresetében a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése, 2:42. § a-g) pontja, 2:45. § (1) bekezdés a-e) pontja, 2:54. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatti perben benyújtott alperesi Periratban azzal az állításával, hogy
- 1.) a per felperesének a „fia”, név és cégei számára sokszor az alperes tudta és beleegyezése nélkül székhelyet és telephelyet biztosított a közös és alperesi tulajdonú ingatlanokban (helység1, utcai út és helység2, utcai utca);
 - 2.) ezek a cégek ipari mennyiségben bocsátottak ki számlákat valós tevékenység nélkül, amelyek legtöbbször bedőltek (ismeretlen, elérhetetlen személyeknek kerültek átadásra, jelentős adóhátralékot hátrahagyva);
 - 3.) a 7. oldal 2. bekezdésében „a fenti gyanús, valós tevékenységet nem végző jogügyletekhez..., ...jogellenes, csalárd, csőd- és felszámolási eljárásokhoz...” köthetőnek minősítette a megelőző oldalakon felsorolt társaságokat, ezzel a VI. rendű felperes személyéhez köthető társaságok vonatkozásában azt állította, hogy az ilyen tevékenységet végző társaságokhoz a VI. rendű felperesnek köze van,
- megsértette a VI. rendű felperes jóhírnévhez fűződő jogát. Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, valamint sérelemdíj címén 1.800.000,- forint megfizetésére.
- [33] Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes azzal, hogy 2021. szeptember 23. napján több személy jelenlétében bűnözőnek nevezte, megsértette a becsülethez és jóhírnévhez fűződő jogát. Kérte emiatt az alperesnek sérelemdíj címén 200.000 forint megfizetésére kötelezését.
- [34] Előadta, hogy az ügyvezetésével működő I. rendű és III. rendű felperes a NAV köztartozásmentes adatbázisában szerepelve közbeszerzési eljárásokon vettek részt. Az I. rendű felperes jelentékeny árbevétellel és nyereséggel rendelkezik, a III. rendű felperes elfogadható eredménnyel működik; Az alperes a Periratban valótlanul állította tényként az 1-3. pontban foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy az I., III. rendű felperesen túlmenően a Periratban megjelölt társaságokhoz nem volt köze.
- [35] Az alperes által tanú2, tanú3 és a VI. rendű felperes édesanyja jelenlétében, 2021. szeptember 23. napján a VI. rendű felperes édesanyjához intézett Kijelentés számára magánemberként és a társaságokban betöltött szerepe miatt is lényeges, a „bűnöző” kifejezés a becsületét sérti, egyúttal a jóhírnév sérelmével is jár, ugyanis azt jelenti, hogy valakinek az életformája, életvitele a bűncselekmények elkövetése, nem egyszeri bűnelkövetésre utal.
- [36] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a VI. rendű felperes perköltségben való marasztalására irányult.

- [37] Kiemelte, hogy az 1. pontban hivatkozottak ténybelileg alátámaszthatóak. A III. rendű felperest érintő, helysége, 2014. január 14. napján kelt nyilatkozat szerint tanúl és az alperes – mint haszonélvező –, valamint az alperes lánya, név az irányítószám helysége, cím 11. szám alatti ingatlan fióktelepként történő használatához járult hozzá, ehhez képest a Fővárosi Bíróság Cégbírósága a 2014. február 5. napján kelt végzéssel a III. rendű felperes cégalapítás iránti kérelmét részben azért utasította vissza, mert a csatolt székhely-hozzájáruló nyilatkozaton ez az ingatlan, mint a társaság fióktelepe szerepelt, erről az ingatlanról, mint a III. rendű felperes székhelyéről, sem az alperesnek, sem lányának nem volt tudomása; a székhelyhasználatra vonatkozó okiratot nem ők írták alá. A 2. és 3. pont szerinti közlések pedig nem a VI. rendű felperest érintették.
- [38] A „bűnöző” kifejezés miatti igényérvényesítés körében azzal érvelt, hogy a Szekszárdi Rendőrkapitányság a 17801/57-28/2022. szabs. alatti eljárást megszüntette, mert az érintett kijelentés megtételekor a VI. rendű felperes nem volt jelen, arról az édesanyjától értesült.
- [39] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte egyetemlegesen az I-VI. rendű felperest, hogy fizessenek meg az alperesnek 845.800,- forint perköltséget. Megállapította, hogy a II. rendű felperes 30.000 forint, a III. rendű felperes 30.000 forint, a IV. rendű felperes 18.000 forint, az V. rendű felperes 18.000,- forint, a VI. rendű felperes 36.000,- forint eljárási illeték visszatérítésére jogosult.
- [40] Megállapította, hogy a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatti eljárásban az alperes személyes adatait és perbeli nyilatkozatát magában foglaló Periratot tanúl az alperes hozzájárulása nélkül a VI. rendű felperesnek, valamint az I., II., IV. és V. rendű felperes törvényes képviselőjének átadta, az alperes magántitokhoz fűződő személyiségi jogát megsértette, amelynek jelen perben az a következménye, hogy az I-VI. rendű felperes birtokába került Perirat a Pp. 269. § (1) bekezdés c) és d) pontja alapján jogsértő bizonyítási eszköznek számít.
- [41] A Perirat – mint jogsértő bizonyítási eszköz – perbeli értékelésére és annak figyelembevételére azonban a Pp. 269. § (5) bekezdés a-e) pontja alapján sor kerülhetett, mert a Perirat a peres felek jogvitájának eldöntése szempontjából ügydöntő bizonyítéknak minősült; kizárólag az alapján lehetett megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a Periratban megtett alperesi nyilatkozatok az I-VI. rendű felperes személyiségi jogának megsértésével jártak-e.
- [42] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdésének, a Ptk. 2:43. § d) pontjának, valamint a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésének felhívása mellett a BDT.2006. 1360. számú döntés alapján utalt arra, hogy a jóhírnév a személyről a társadalomban kialakult pozitív kép, amelynek lerontása vagy az arra való törekvés a természetes személyek személyiségi jogát sértő magatartásnak minősül; a jóhírnév megsértéséhez a jogszabály megkívánja – egyebek mellett – a valótlanság híresztelését. Kifejtette, hogy a híresztelés valótlan tények közvetett módon való kommunikálása; a jogsértő ebben az esetben úgy tünteti fel a tényeket, mintha más állítását kommunikálná csupán, más fedezte volna fel őket az adott személyről.
- [43] Az I-VI. rendű felperes által állított jogsértések kapcsán rögzítette, hogy az alperes tartozott igazolni a Periratban foglaltak valóságát. Utalt a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában megfogalmazott jogértelmezésre. Az I-VI. rendű felperes által előterjesztett 1. és 7. közlés kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy azok nem az I-V. rendű felperesre és nem is a VI. rendű felperesre, hanem a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatt folyamatban volt eljárásban félként szereplő tanúkra vonatkoztak, ezért e közlések kapcsán a felperesek az alperessel szemben sikerrel nem formálhattak igényt.

- [44] Az I-V. rendű felperes keresetében foglalt 2., 3., 4., 5. közlések kapcsán megállapította, hogy azok olyan cégekre vonatkoztak, amelyek a VI. rendű felperes érdekeltségi körébe estek, illetve esnek, a közlés olyan cégeket érintett, amelyek működését a VI. rendű felperes határozta meg, amelyek az adott cégekben betöltött vezetői tisztséghez kapcsolódhattak.
- [45] A Pp. 265. § (1) bekezdés alapján rögzítette, hogy az alperes elsődlegesen azt tartozott igazolni, hogy az I-V. rendű felperes, valamint a Periratban megjelölt felszámolt és megszűnt cégek és a működő cégek tekintetében a VI. rendű felperes vezető tisztséget töltött be. Megállapította, hogy az alperes ennek nem tett eleget a cég8 Kft., a cég10 Kft., a cég11 Kft., a cég1 Kft., a II. rendű felperes, az I. rendű felperes, a III. rendű felperes, az V. rendű felperes, a cég12 Kft., a cég5 Kft., a cég10 Kft., a cég3 Kft. (autómosó), a cég4 Kft., a cég13 Kft., a cég14 Kft. és az cég15 Kft. tekintetében, ezért e cégek kapcsán a VI. rendű felperes igényt alappal nem érvényesíthetett. A cég18–cég10–cég6 Kft. és a cég7 Kft. cégekben a VI. rendű felperes nem volt vezető tisztségviselő, így e cégek sem jöhettek számításba a VI. rendű felperes igényérvényesítése kapcsán.
- [46] Rögzítette, hogy a cég1–cég2, illetve a cég3 Kft.–cég4 társaságokban a VI. rendű felperes vezető tisztséget töltött be, ekként a cégek működését befolyásolta; e körben állításai valóságtartalmát az alperes tartozott volna bizonyítani ugyanúgy, mint az I-V. rendű felperések esetében.
- [47] Az I-V. rendű felperések kapcsán a perben beszerezett, az egyes cégek székhelye szerint illetékes adóhatósági megkeresésekre adott nyilatkozatok alapján állapította meg, hogy a VI. rendű felperes az V. rendű felperesnél nem töltött be vezető tisztséget, illetve, hogy az I., II., III., IV. rendű felperesnél abban az időszakban, amikor a VI. rendű felperes vezető tisztséget töltött be, a NAV a valós gazdasági események hiányában történt számlakibocsátás miatt vagy nem folytatott eljárást, vagy az ellenőrzés ilyen hiányt nem tárt fel, melynek folytán adóellenőrzési eljárás lefolytatására és az egyes cégeknek emiatt történő marasztalására sem került sor.
- [48] Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes erre vonatkozó közléseivel a Ptk. 2:45. § (2) bekezdés szerint jóhírnév megsértésének megállapíthatóságához szükséges valótlan tény állított, híresztelt.
- [49] A kereseti kérelemhez kötöttség elvére utalva rögzítette, hogy kizárólag a kereset tárgyát képező közléseket vizsgálta, az adóhatósági megkeresések kizárólag azt az időszakot ölelheték fel, melyben a VI. rendű felperes az egyes cégekben vezető tisztséget töltött be. Az ezen kívül eső körülményekre bizonyítást nem folytatott le, az alperes ezirányú bizonyítási indítványait – mint szükségtelent – elutasította.
- [50] A valótlan közléseket alapján mégsem tartotta teljesíthetőnek a keresetet. Vizsgálta, hogy a sérelmezett kijelentések a nyilvánossághoz eljutottak-e, ekként az I-VI. rendű felperes társadalmi részvételének hátrányos befolyásolására, társadalmi megítélése negatív változásának kiváltására alkalmasak voltak-e. Megállapította, hogy az alperesi Periratban foglalt közlések csak szűk körben, titoktartásra kötelezett személyek előtt váltak ismertté, így az I-VI. rendű felperes társadalmi megítélése hátrányos változásának a lehetősége nem áll fenn.
- [51] Megállapította, hogy a nyilvánosság hiánya miatt nem marasztalható el az alperes a cég1–cég2, illetve a cég3 Kft.–cég4 gazdasági társaságokban a VI. rendű felperes tevékenységére vonatkozó valótlan tény állítása miatt, és nem kerülhetett sor a jogsértés megállapítására azért sem, mivel nem merült fel adat arra sem, hogy a Perirat felhasználása az I-VI. rendű felperéseknek történt átadáson túlmenően egyéb módon is megtörtént volna. Kifejtette, hogy az sem alapozná meg az alperes helytállási kötelezettségét, amennyiben az I-VI. rendű felperes a Periratot más személyek számára is megismerhetővé tette, vagy annak tartalmáról

másokat tájékoztattott, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése szerinti sérelemdíj kapcsán a Ptk. 2:52. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Ptk. 6:521. §-a szerinti kimentési ok, az előreláthatóság hiánya miatt.

- [52] A VI. rendű felperes által sérelmezett Kijelentéssel kapcsolatban a Pp. 264. § (1) bekezdése alapján rámutatott, hogy a polgári perben eljáró bíróságot a büntetőeljárás eredményeként született, büntetőjogi felelősséget megállapító érdemi döntésen túlmenően a Szekszárdi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság előtt 17801/57/2022. szabs. szám alatti eljárásban született eljárást megszüntető határozat és az annak alapjául szolgáló tényállás sem kötötte.
- [53] A tanúként meghallgatott tanú1 és tanú2 tanúvallomásai alapján találta bizonyítottnak a Kijelentés elhangzását. Kiemelte, hogy a VI. rendű felperes büntetőjogi felelősségét jogerős döntés a Kijelentést megelőzően kimondta azzal, hogy az elsőfokú büntetőbíróság a VI. rendű felperest előzetes mentesítésben részesítette.
- [54] A Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.280/2011/11. sz. ítéletének indokolása nyomán rögzítette, hogy a „bűnöző” kifejezés arra a személyre vonatkozik, aki bűncselekmény(ek)e)t követett el, nem csak a több bűncselekményt elkövető – bűnöző életmódot folytató – személyekre vonatkozik. Hangsúlyozta, hogy a Kijelentést illetően nem annak van jelentősége, hogy a VI. rendű felperes büntetőjogi értelemben büntetett vagy büntetlen előéletűnek minősül-e, hanem annak, hogy köznap értelemben olyan személyre vonatkozik-e, aki bűncselekmény(ek)e)t követett el. Mindezek alapján álláspontja szerint az alperes a VI. rendű felperest illető Kijelentéssel nem állított valótlan tény, ennél fogva a „bűnöző” kifejezés használatával a VI. rendű felperes személyiségi jogát (jóhírnevét) nem sértette meg.
- [55] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet teljes megváltoztatását, valamennyi felperes keresetének teljesítését és az alperes első és másodfokú perköltségben való marasztalását kérték. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének alapját a Pp. 369.§ (3) bekezdés a-d) pontjaiban jelölték meg. Megsértett anyagi jogi jogszabályként a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, és a Ptk. 2:43. § d) pontjára hivatkoztak.
- [56] Fellebbezésükben rögzítették, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában megállapított tényállás, a bizonyítékok felsorolása, a kereseti kérelem és az alperesi védekezés ismertetése is helytálló, tévesnek tartották ugyanakkor az abból levont következtetéseket, hivatkoztak a bizonyítás eredményének okszerűtlen voltára, a megállapított tények helytelen minősítésére, ez alapján az ítélet jogsértő voltára.
- [57] Tévesnek tartották, hogy az elsőfokú bíróság szerint a Perirat jogsértő bizonyítási eszköznek minősül, illetve, hogy megszerzését az elsőfokú bíróság nyilvánvalóan jogellenesnek minősítette, kérték az elsőfokú ítélet indokolásából az erre vonatkozó részek mellőzését. A Pp. 346.§ (5) bekezdésének sérelmére hivatkoztak azzal kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy miért tartotta nyilvánvalóan jogellenesnek a Perirat, mint bizonyíték megszerzését.
- [58] Tévesnek tartották, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának (94) és (95) bekezdése megállapítását, amely szerint a felperesek által a Periratból sérelmezett tényállítások nem a felperesekre vonatkoznak, hanem a VI. rendű felperes perben nem álló édesanyjára. Előadták, hogy a keresetükből megállapítható volt, hogy a Perirat kifogásolt részei kire vonatkoztak. Amennyiben azok az elsőfokú ítélet indokolásának megfelelően nem a felperesekre vonatkoznak, úgy az elsőfokú bíróság a Pp. 265. § (1) bekezdését sértve a perben nem releváns tényekre folytatott le bizonyítást, illetve az anyagi pervezetésre vonatkozó szabályt is tévesen alkalmazta, s a bizonyítás eredményéből helytelen következtetést vont le. A Pp. 346. § (5) bekezdésének megsértésére hivatkoztak abban a körben is, hogy az elsőfokú bíróság

nem adta indokát annak, hogy ha nem vonatkoznak rájuk a keresetben kifogásolt tényállítások, akkor miért folytatott le azokra vonatkozóan bizonyítást.

- [59] Kifogásolták, hogy azt az ellentmondást meg sem próbálta feloldani az elsőfokú bíróság, hogy ítélete [102] bekezdésében kifejezetten megállapította a valótlan tények állítását és ezzel a felperesi személyiségi jogok sérelmét, ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy jogsérelem nem következett be, mert az állítások nem a felperesre vonatkoztak.
- [60] Iratellenesnek tartották az elsőfokú ítélet [103] bekezdésének azt a megállapítását, hogy a felperesek a köztartozások körében igényt nem érvényesítettek, ezért a kérelemhez kötöttség miatt a cégek köztartozásait nem vizsgálhatta. Utaltak arra, hogy keresetükben azt a tényállítást is sérelmezték, hogy a VI. rendű felperesnek tulajdonított cégek jelentős adótartozásokat hátrahagyva gyakran „bedőltek”, megszűntek. Előadták, hogy ez az állítás bármelyik felperesre vonatkozhat, szemben az elsőfokú ítélet ezzel ellentétes megállapításával. A felperesek vonatkozásában sem NAV végrehajtásnak, sem adótartozásnak nincs nyoma, a köztartozásmentesség pedig nyilvános adatként bárhol megtekinthető, e tekintetben további bizonyításnak sem lett volna helye.
- [61] Az elsőfokú bíróság eltérő megállapításával szemben állították, hogy a Perirat sérelmezett részei az abban név szerint megjelölt I-VI. rendű felperesekre vonatkoznak, illetve, hogy az I-V. rendű felpereseket sértő valamennyi tényállítás érinti a VI. rendű felperest is, hiszen ezeket a cégeket az alperes a VI. rendű felperesnek tulajdonította. E körben hivatkoztak arra, hogy a perben nem annak van elsősorban jelentősége, hogy az egyes cégekben mettől meddig volt vagy nem volt tag, vagy ügyvezető a VI. rendű felperes, hanem annak, hogy a Perirat a VI. rendű felperest kétszer is néven nevezte, és a felsorolt társaságokat az ő cégeinek minősítette.
- [62] Az elsőfokú ítélet [106] és [108] bekezdéseiben foglaltakat tévesnek és jogsértőnek tartották. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság a jogsértő alperesi állítások tekintetében azért utasította el a keresetet, mert azok nem jutottak el a nyilvánossághoz, ezért az I-VI. rendű felperesek társadalmi részvételét hátrányosan nem befolyásolhatták, társadalmi megítélésükre negatív változást nem gyakorolhattak. Ennek cáfolataként hivatkoztak a BH2018.11. 304. számú döntésben kifejtettekre, és arra, hogy az, hogy a tényállítás nyilvánosságra kerül-e és további jogsérelemet okoz-e a felpereseknek, legfeljebb a sérelemdíj mértéke szempontjából releváns.
- [63] Tévesnek tartották az elsőfokú ítéletet a tekintetben is, hogy a nyilvánosság hiányában a tény állítása vagy híresztelés nem állapítható meg. Hivatkoztak arra, hogy a tényállítás önmagában a Perirat megalkotásával és benyújtásával megtörtént.
- [64] A VI. rendű felperes kifogásolta a Kúria Pfv.21.882/2015/3. számú döntésének összehasonlításra való alkalmazhatóságát, utalva arra, hogy abban az ügyben több esetben elítélt, nemzetközi kiadatási parancs alatt álló, szlovákiai bűnöző csoportokhoz tartozó elítélt személyről volt szó. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a Kúria e precedens értékű döntésében mondta ki, hogy az ügy tényalapjának fennállása esetén véleményként jogsértés nélkül használható a „bűnöző” kifejezés. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolásában felhívott Debreceni Ítéltábla Pf.20.280/2011/12. számú ezzel ellentétes ítélete téves, nem konkurálhat a Kúria precedens értékű döntésével.
- [65] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a „bűnöző” kijelentés jogsértő jellegének megítélése kapcsán közömbösnek tekintette az előzetes mentesítésre vonatkozó büntető ítéleti döntés joghatását.
- [66] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperesek másodfokú perköltség megfizetésére kötelezésére irányult.
- [67] Utalt arra, hogy már az elsőfokú eljárásban is jogsértő bizonyítási eszközként hivatkozott a Periratra, vitatott minden olyan állítást, ami szerint nem ellenezte annak bizonyítási

eszközként való felhasználását. Hivatkozott a BDT2019. 4060. és a BDT2022.63. 4495 számú eseti döntésekre. Álláspontja szerint e jogsértő bizonyíték a perben nem lett volna felhasználható, mert a sérelmezett kijelentések körében a Perirat tartalma tanú1 tanúkénti meghallgatásával pótolható lett volna.

- [68] Helyesnek tartotta annak megállapítását, hogy a Periratban rögzített közlések a Perirat részeinek a teljes szövegkörnyezetben való értékelése alapján nem a felperesekre, hanem a VI. rendű felperes édesanyjára vonatkoztak, azok a felperesekkel szemben nem tekinthetők öncélú támadásként, ezért bármely szankció alkalmazása a szólás szabadságának szükségtelen és aránytalan korlátozását jelentené. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a sérelmezett közlések, kijelentések nem jogsértőek, amennyiben mégis, úgy a jogsértés elenyésző, bagatell.
- [69] Helytállónak tartotta a kereset elutasításának az elsőfokú ítélet (106) bekezdésében foglalt azt az indokát, hogy a Periratban szereplő közlések nem kerültek nyilvánosságra, ezért az I-VI. rendű felperesek társadalmi megítélése hátrányos megváltozásának lehetősége nem állt fenn, illetve az elsőfokú ítélet (119) bekezdését, amely szerint a kifejezések használata a VI. rendű felperes jóhírnevét sem sértette meg.
- [70] Alaptalannak ítélte a felperesek sérelemdíj iránti igényét, előadva, hogy a periratban foglalt közlések alapján a felpereseket anyagi kár nem érte, ellenük eljárás nem indult, jó hírnevük az üzleti szférában nem csorbult, közvetlen hátrányt nem szenvedtek.
- [71] A „bűnöző” kijelentéssel összefüggésben arra hivatkozott, hogy fellebbezésében a VI. rendű felperes nem kérte e vonatkozásban az elsőfokú ítélet megváltoztatását, e tekintetben határozott fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő. Amennyiben a másodfokú bíróság másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet erre vonatkozó részét mégis érdemben vizsgálná, az elsőfokú ítélet [111-119] bekezdéseiben foglaltakat helyesnek tartotta.
- [72] A felperesek által felhívott eljárási szabálysértések vonatkozásában rögzítette, hogy a fellebbezésben a felperesek nem kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ezért a fellebbezésnek az eljárási szabálysértésekre való hivatkozásai nem relevánsak, azokat figyelmen kívül kell hagyni.
- [73] A Pp. 373. § (3) bekezdése alapján rámutatott arra, hogy további bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátására a másodfokú eljárásban már nincs lehetőség, a felperesek által hivatkozott jegyzőkönyv ugyanis már az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését megelőzően a felperesek tudomására jutott. Kérte ezért az új bizonyítási indítvány elutasítását.
- [74] A fellebbezések részben megalapozottak.
- [75] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, a d) pont szerint pedig meg kell jelölni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a felperesek által megjelölt körben gyakorolta, az ebben a körben megjelölt jogszabálysértéseket, és a jogszabálysértés felperes által megjelölt indokait vizsgálta.
- [76] A felperesek fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására, az általuk előterjesztett keresetek maradéktalan teljesítésére irányult. Bár a fellebbezés szerint az elsőfokú ítélet a

kereseti kérelmeket helyesen ismertette, azt a másodfokú bíróság az egyes felperesek által előterjesztett kereseti kérelmek és fellebbezési kérelmek alapján pontosítja annyiban, hogy a jogsértés megállapítása, abbahagyása és a további jogsértéstől való eltiltás, mint objektív szankciók alkalmazása mellett minden felperes kérte azt is, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy postai úton feladott levélben kérjen bocsánatot.

- [77] Az alperes ellenkérelmében hivatkozottakkal szemben a másodfokú bíróság megállapította, hogy a VI. rendű felperes azzal, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereseti kérelme teljesítését kérte, határozott fellebbezési kérelmet terjesztett elő a Kijelentés tekintetében előterjesztett keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására is, ezért azt a másodfokú bíróság érdemben vizsgálta.
- [78] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés alapján az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.
- [79] A Ptk. 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti a becsület és a jóhírnév megsértése.
- [80] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.
- [81] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban becsatolt, a Szekszárdi Törvényszék 16.P.20.169/2021/12/3. számú Periratának tartalma alapján annyiban pontosítja, hogy a felperesek keresetében sérelmezett 1. kijelentés szerint: „Felperes az elmúlt években folyamatosan az alperest sértő magatartást tanúsított azzal, hogy fia, név és cégei számára sokszor az alperes tudta és beleegyezése nélkül székhelyet és telephelyet biztosított a közös és alperesi tulajdonú ingatlanokban (helység1, utcai úti és helység2, utca1 utcai).”
- [82] Az így pontosított 1. számú és az elsőfokú ítélet (24) bekezdésében helyesen rögzített tartalmú 7. (a VI. rendű felperes keresetében 3.) számú állítások tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy azok nem a felperesekre, hanem a Szekszárdi Törvényszék előtt folyt 16.P.20.169/2021. számú per felperesére, tanúira vonatkoznak, róla állítja az 1. kijelentés, hogy alperest sértő magatartást tanúsított azzal, hogy fia és cégei számára sokszor az alperes tudta és beleegyezése nélkül székhelyet és telephelyet biztosított a közös és alperesi tulajdonú ingatlanokban, és vele kapcsolatban állítja a 7. (a VI. rendű felperes keresetében 3.) kijelentés, hogy személye a Periratban szereplő gyanús, valós tevékenységet nem végző jogügyletekhez köthető, így azok a felperesek személyiségi jogait nem sértették.
- [83] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Perirat tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:
- [84] „Felperes az elmúlt években folyamatosan az alperest sértő magatartást tanúsított azzal, hogy fia, név és cégei ... ipari mennyiségben bocsájtottak ki számlákat valós tevékenység nélkül, majd legtöbbször bedőltek (ismeretlen, elérhetetlen személyeknek kerültek átadásra, jelentős adóhátralékot hagyva). A cégek részletes listáját az alábbiakban bemutatom:
- [85] név CÉGEI ÉS SZÁMLAKIBOCSÁTÁSAI
az I. rendű felperes 2011-2020. években 1.813.506.000 forint
a II. rendű felperes 2016-2020. években 700.555.000 forint

a III. rendű felperes 2014-2020. években 147.802.000 forint

a IV. rendű felperes 88.400.000 forint

az V. rendű felperes 2011-2020. években 567.735.000 forint összértékű számlakibocsátás”

- [86] Az elsőfokú bíróság ítélete [96] bekezdésében helyesen állapította meg, hogy a fenti közlések olyan cégekre – köztük az I-V. rendű felperesekre – vonatkoztak, amelyek a VI. rendű felperes érdekeltségi körébe estek, illetve esnek. E körben egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság a felpereseknek azzal a fellebbezési hivatkozásával, hogy a perben nem annak van elsősorban jelentősége, hogy az egyes cégekben mikor volt tag, vagy ügyvezető a VI. rendű felperes, hanem annak, hogy a Perirat a VI. rendű felperest kétszer is néven nevezte, és a felsorolt társaságokat az ő cégeinek minősítette.
- [87] A lefolytatott bizonyítás eredményeként ítélete indokolásának [101] bekezdésben ugyanakkor tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a VI. rendű felperes az V. rendű felperesnél nem töltött be vezető tisztséget, az ezzel ellentétes tényt ugyanis ítélete indokolásának [4] bekezdésében maga az elsőfokú bíróság rögzítette. Az elsőfokú ítélet indokolásának [8] bekezdése pedig azt rögzíti, hogy a II. rendű felperesnél a VI. rendű felperes nem volt sem vezető tisztségviselő, sem tag.
- [88] Azt ugyanakkor helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. és a III. rendű felperesnél abban az időszakban, amikor a VI. rendű felperes vezető tisztségviselő volt, a NAV valós gazdasági események nélküli számlakibocsátás miatt vagy nem folytatott eljárást, vagy az ellenőrzés e körben nem tárt fel hiányt, amelynek folytán adóellenőrzési eljárás lefolytatására és a cég emiatti marasztalására sem került sor. Emellett értékelendők azok a ténymegállapítások is (elsőfokú ítélet [10]-[13] bekezdései), amelyek szerint a II. rendű felperesnél a NAV 2016. december 14. és 2021. december 7. napja közötti időszakot érintően nem folytatott ellenőrzési vizsgálatot, az IV. rendű felperesnél a NAV a 2018. július 1-2019. február 28-ig terjedő időszakot érintően egyes gazdasági események valódiságára vonatkozó vizsgálatot folytatott, amelynek eredményeként érdemi határozat meghozatalára nem került sor, illetve, az V. rendű felperesnél a NAV a 2013. január 1 - 2014. december 31-ig terjedő időszakot érintően egyes gazdasági események valódiságára vonatkozó vizsgálatot folytatott, azt követően adóvizsgálat elrendelésére nem került sor.
- [89] A bizonyítás eredményének fentiek szerinti pontosítása mellett is helyes az elsőfokú bíróság által levont az a jogi következtetés (elsőfokú ítélet [102] bekezdés), hogy az alperes a kiegészített tényállás szerinti közléseivel a Ptk. 2:45. § (2) bekezdés szerinti valótlan tényt állított. Ez a valótlan tényállítás mind az I-V., mind a VI. rendű felperes vonatkozásában megállapítható. Az I-V. rendű felperesek tekintetében egyrészt azért, mert az alperes nem bizonyította tényállítása valóságát a fiktív számlázás körében, a II. és IV. rendű felperesek tekintetében emellett azért is, mert nem bizonyította, hogy azok a felpereshez köthetők, a VI. rendű felperes tekintetében pedig azért, mert a fenti valótlan tényállításokkal érintett cégeket a név szerint megnevezett VI. rendű felperes cégeiként említette, állítva ezzel azt, hogy a VI. rendű felperes személye fiktív számlázást végző cégekhez köthető.
- [90] Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítélet [103] bekezdésében arra, hogy a felperesek nem érvényesítettek igényt a megjelölt cégek köztartozásaival kapcsolatban. A felperesek annak megállapítását is kérték, hogy a 3., 4.) és 5.) számmal jelölt tényállításokkal [majd legtöbbször bedőltek, (ismeretlen, elérhetetlen személyeknek kerültek átadásra, jelentős adóhátralékot hátrahagyva)] az alperes a jóhírnévhez fűződő jogait megsértette. E kijelentések azonban megszűnt cégekre utalnak, nem vonatkozhatnak a jelenleg is működő felperesekre.
- [91] A felperesek a fellebbezésükben megjegyezték, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból vette figyelembe a Periratot nyilvánvalóan jogsértő bizonyítékként, de az alperes az

ellenkérelmében kizárólag ügyvédi titoksértésre hivatkozott, ami nem állapítható meg. Az ítélet nem tartalmaz indokolást arra, hogy a bizonyíték jogsértő volta mitől lenne nyilvánvaló. Ha nem nyilvánvaló, akkor arra hivatkoznia kellett volna az alperesnek.

- [92] A Pp. 269. § (2) bekezdése határozza meg, hogy a bizonyítási eszköz mikor nyilvánvalóan jogsértő: akkor, ha ez a rendelkezésre álló bizonyítékok és adatok alapján tényként egyértelműen megállapítható. A bizonyítási eszköz nyilvánvalóan jogsértő voltát a bíróság hivatalból veszi figyelembe és erről a feleket tájékoztatja.
- [93] Az elsőfokú bíróság a keresetlevélhez mellékelt Periratról a rendelkezésére álló bizonyítékok és adatok alapján azt állapította meg, hogy az jogsértő bizonyítási eszköz, ezért minősítette nyilvánvalóan jogsértőnek. Erről a feleket a 2022. szeptember 26. napján megtartott tárgyaláson tájékoztatta (14.P.20.076/2022/19. számú jegyzőkönyv), indokait az ítélet [56]-[70] bekezdéseiben részletesen ismertette.
- [94] A per eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az elsőfokú bíróság a Periratot jogsértő bizonyítási eszköznek minősítette, mert azt az elsőfokú bíróság figyelembe vette és értékelte, de a felperesek a fellebbezésükben az erre vonatkozó indokolást mellőzni kérték.
- [95] A Pp. 269. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogsértő és a perben nem használható fel az a bizonyítási eszköz, illetve annak elkülöníthető része, amelyet jogsértő módon szereztek meg.
- [96] A Pp. 269. §-ához fűzött indokolás szerint a törvény általános jelleggel kívánja rögzíteni azt a főszabályt, hogy jogsértő bizonyítási eszköz a perben nem használható fel. A generális szabály rögzítésének elsődleges indoka az, hogy egy jogállamban nem alkothatók olyan szabályok, melyek a peres feleket arra ösztönzik, hogy jogsértő módon szerezzenek be a per eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat. A törvény e körben meghatározza a jogsértő bizonyítási eszköz fogalmát.
- [97] A Pp. 162. § [Az iratbetekintésre jogosultak köre, az iratbetekintés jogának terjedelme, a személyes adatok kezelésének időtartama és terjedelme] azt szabályozza, hogy kinek van lehetősége a bíróságon a per irataiba betekintésre, másolat készítésére, felvilágosítás kérésére, e § a bíróság részére határoz meg szabályokat. Nem szegi meg a fél a Pp. e rendelkezését akkor, ha a részére megküldött bírósági iratot másnak megmutatja, átadja. A Perirat ezért a Pp. 269. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem jogsértő módon megszerzett bizonyítási eszköz.
- [98] Az elsőfokú bíróság a Periratot azért találta jogsértő bizonyítási eszköznek, mert álláspontja szerint azzal, hogy a Szekszárdi Törvényszék előtt 16.P.20.169/2021. szám alatti eljárásban az alperes személyes adatait és perbeli nyilatkozatát magában foglaló Periratot tanúl az alperes hozzájárulása nélkül a VI. rendű felperesnek, valamint az I., II., IV. és V. rendű felperes törvényes képviselőjének teljes terjedelemben átadta, az alperes magántitokhoz fűződő személyiségi jogát megsértette, melynek jelen perben az a következménye, hogy az I-VI. rendű felperes birtokába került Perirat a Pp. 269. § (1) bekezdés c) és d) pontja alapján jogsértő bizonyítási eszköznek számít (elsőfokú ítélet [70] bekezdés). A Pp. 269. § (1) bekezdés c) pontja szerint azonban akkor jogsértő és a perben nem használható fel a bizonyítási eszköz, illetve annak elkülöníthető része, ha annak a bíróság elé terjesztése személyiségi jogot sértene.
- [99] Az alperes személyi adatainak a bíróság elé terjesztése az alperes személyiségi jogait nem sérti, ezeket az adatokat az alperes a 14.P.20.076/2022/9. szám alatt benyújtott ellenkérelmében, a mellékelt meghatalmazásban és ügyvédi megbízási szerződésben maga terjesztette a bíróság elé.
- [100] Az alperesnek azok a perbeli nyilatkozatai, amelyek a jelen per felpereseinek személyiségi jogait sértő tényállításokat tartalmaztak nem esnek a magántitok körébe. Erre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzi az ítélet indokolásából az [53]-[87] bekezdésben foglaltakat.

- [101] A jóhírnév védelme a természetes és a jogi személyeket egyaránt megilleti. Megsértése a felróhatóságra, jó- vagy rosszhiszeműségre tekintet nélkül is megállapítható. A Ptk. megfogalmazásából következik, hogy a jóhírnév megsértésének bármilyen módon való elkövetése jogellenes, a törvényhozó pedig nem kívánta kizárólagos jelleggel felsorolni az előforduló esetek körét. A Ptk. példálózó jelleggel csak a leggyakoribb, tipikus hírnévrontó magatartást kívánta kiemelni, fogódzót kínálva ezzel a jogalkalmazásnak. A jogsértés tehát különösen akkor valósul meg, ha valaki más személyre sértő közlést tesz, a közlés tényállítást tartalmaz, és valótlan állít vagy híresztel, vagy a valóságot hamis színben tünteti fel.
- [102] A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a tényállítás alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az elbírálás szempontja tehát nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás. Ugyanakkor a hírnévrontás nem „eredménydeliktum”, azaz megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a hátrányos eredmény, a sértett társadalmi megítélésének negatív változása ténylegesen be is következzen, elég, ha arra objektíve alkalmas a hírnévrontó valótlan közlés.
- [103] Nem kétséges, hogy a hosszú éveken keresztül folytatott, jelentős összegre elkövetett, számviteli és büntetőjogi szempontból is jogellenesnek minősülő számlázási gyakorlat állítása alkalmas az I-V. rendű felperesek, és egyúttal e cégek tagjai, vezetői, vagy az ilyennek állított személyek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására.
- [104] A valótlan tényállításban megnyilvánuló jó hírnév sértő magatartásnak nem tényállási eleme ugyanakkor az, hogy nagy nyilvánosság előtt történjen (BH2019. 118.), ezért téves az elsőfokú ítélet [106] bekezdésében foglalt az az indokolás, amely szerint a jogsértés megállapíthatóságához vizsgálni kell azt is, hogy a sérelmezett kijelentések a nyilvánossághoz eljutottak-e, ekként az I-VI. rendű felperesek társadalmi részvételét hátrányosan befolyásolására, társadalmi megítélése negatív változásának kiváltására alkalmasak-e.
- [105] „A hírnév a társadalmi gyakorlatban keletkezik, a társadalom tagjainak a tudatában él, létezik, tehát emberi tudattartalom. Ezért a hírnév létrejöttében, alakulásában, megőrzésében fontos szerepük van a társadalmi érintkezéseknek, hatásoknak, elsősorban a tudattartalmat befolyásoló közléseknek. A személy hírnevét a személyre, a személy társadalmi magatartására vonatkozó tény- és adatközlések határozzák meg. Társadalmi érdek, hogy ezek a közlések híven jellemezzék a személyt, a valóságot fejezzék ki. Csak így lehet a személy képe a társadalmi értékelés reális alapja, csak így juthat valódi értékének megfelelő szerephez a személy a társadalomban.” (Törő Károly: Személyiségvédelem a jogban. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1974, 353. o.)
- [106] Az tehát, hogy egy tényállítás alkalmas-e arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, a tényállítás tartalmától, annak közfelfogás szerinti megítélésétől, nem pedig a tényállítás megtételének körülményeitől függ. A valótlan tényállítás adott esetben a Perirat bírósági eljárásban benyújtásával megvalósult, a valótlan tényállítás széles körben ismerté válása nem a jogsértés tényének megállapíthatóságát, hanem a sértettet ért hátrány kompenzálásához szükséges sérelemdíj összegét befolyásolhatja.
- [107] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti
- a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
 - b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
 - c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;

e) azt, hogy a jogsértő vagy jogutódja a jogsértéssel elért vagyoni előnyt engedje át javára a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint.

- [108] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a jogsértést valamennyi felperes tekintetében megállapította.
- [109] A jogsértés abbahagyásra akkor kötelezhető a jogsértő, ha a jogsértéssel előidézett állapot folyamatosan fennáll, még a határozat meghozatalakor is (például más nevének jogosulatlan használata esetén). Az eltiltásra kötelezés akkor indokolt, ha okkal lehet tartani attól, hogy a jogsértő a cselekményét megismétli. Az abbahagyásra kötelezés megszünteti a fennálló jogsértő állapotot, az eltiltás pedig a jövőre nézve zárja ki azt.
- [110] Tekintettel arra, hogy a perbeli jogsértés egyszeri esetben, a Perirat benyújtásával és nem folyamatosan valósult/valósul meg, illetve nem merült fel a perben adat arra, hogy tartani kelljen a jogsértés megismétlésétől, a másodfokú bíróság a jogsértés abbahagyására kötelezés és a további jogsértéstől eltiltás iránti felperesi kereseteket elutasította.
- [111] Az objektív személyiségvédelmi eszközök érvényesíthetőségét a jogsértés ténye önmagában – a sérelem okozójának felróhatóságától függetlenül – megalapozza. Ilyen személyiségvédelmi eszköz az elégtétel adására kötelezés is. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot.
- [112] Az elégtételadás, mint eszmei jóvátétel hatékonysága attól függ, hogy milyen tudati hatás kiváltására alkalmas. A szankcióhoz többletként járulhat az elégtételnek megfelelő nyilvánosság biztosításáról való gondoskodás. Az elégtételadás akkor tölti be rendeltetését, ha a jogsértéshez hasonló nyilvánosságot kap, a bocsánatkérés, sajnálkozás kifejezése pedig azt kompenzálja, hogy a megsértett személyről a jogsértés folytán nem a valós tények alapján formált véleményt a nyilvánosság.
- [113] A bíróságoknak nem kell vizsgálniuk a jogsértő saját cselekedetéhez való viszonyulását, az elégtételadásra kötelezés szempontjából nem bír relevanciával az, hogy tettét megbánta-e vagy sem, e szankció alkalmazásakor a sértett tudattartalmának van jelentősége (3/2024. Jogegységi határozat [Jpe.III.60.051/2023/11.]). Ezért kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperesek számára megfelelő elégtétel adására, bocsánatkérésre.
- [114] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.
- [115] A sérelemdíj mint szankció funkciója kettős: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogsértés tekintetében, másfelől magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzése érdekében, a másodfokú bíróság megítélése szerint a sérelemdíj megítélése kellő visszatartó erőt jelent a jövőbeli jogsértések elkövetésétől.

- [116] Az irányadó bírói gyakorlat szerint önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A sérelmet szenvedett fél az őt ért nem vagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat, azaz a nem vagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj feltétele. Nem ellentétes ezzel, hogy sérelemdíj követelése esetén a sérelmet szenvedett részéről a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, ez ugyanis a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a sérelmet szenvedett felet. A bíróság elutasíthatja a sérelemdíj iránti keresetet akár azért, mert nem vagyoni hátrány hiányát az ellenérdekű fél bizonyítja, akár azért, mert köztudomású tények értékelésével jut arra a következtetésre, hogy nem állt elő nem vagyoni hátrány a személyiségi jogában egyébként megsértett félnél. Nem indokolt a sérelemdíjban való marasztalás akkor sem, ha a nem vagyoni hátrány nem olyan mértékű, amely magánjogi, preventív jellegű kompenzációt, illetve büntetést igényelne (úgynevezett bagatell igény) (BDT2018. 3821.)
- [117] A másodfokú bíróság nem értett egyet az alperesnek azzal a védekezésével, hogy a jogsértés megállapíthatósága esetén a jogsértés elenyésző mértékű, bagatell.
- [118] Kétségtelen tény, hogy a jogsértés ténye szűk körben, a peres eljárásban eljáró bíróság és az alperessel szemben álló ellenérdekű fél előtt vált ismertté, s ez a körülmény értékelendő a sérelemdíj összegének meghatározásakor. Nyomatékosan értékelendő azonban emellett az is, hogy a jogsértés hivatalos eljárás keretében, szükségtelenül, az eljárás tárgyához nem tartozóan, más személyeket jogellenes cselekmények elkövetésével összefüggésbe hozva valósult meg, amely valótlan tényállítások ilyen módon semmiképpen sem tekinthető jelentéktelennek.
- [119] Mindezeket a szempontokat értékelve állapította meg a másodfokú bíróság az egyes felpereseket megillető, az őket ért nem vagyoni sérelem kompenzálásához megfelelő mértékű és az alperes számára a jövőbeli hasonló jogsértésektől való tartózkodáshoz kellő visszatartó erőt jelentő sérelemdíjak mértékét. A másodfokú bíróság megítélése szerint a kompenzálendő nem vagyoni sérelem a Periratban feltüntetett számlázási összegektől független, ezért a sérelemdíj mértékét valamennyi felperes tekintetében azonos összegben határozta meg.
- [120] A VI. rendű felperesnek a Kijelentéssel kapcsolatos fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre utal:
- [121] A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.
- [122] A valós tények közlése és a vélemény megfogalmazása a jóhírnév és a becsület megsértését nem teszi megállapíthatóvá (BH2019. 13.)
- [123] Ahogy azt maga a VI. rendű felperes is hangsúlyozta fellebbezésében, a Kúria a Pfv.21.882/2015/3. számú döntésében kimondta, hogy az ügy tényalapjának fennállása esetén véleményként nem jogsértő a „bűnöző” kifejezés.
- [124] A "bűnöző" kifejezés a perbeli esetben – a Kúria hivatkozott döntéséhez hasonlóan – értékítéletet, véleményt képez a VI. rendű felperes személyéről, amelynek alapját a felperes korábbi elítélése adja. E minősítés ténye, illetve lehetősége független attól, hogy a VI. rendű felperes mentesült-e a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alól vagy sem. Az ilyen módon kifejtett vélemény a VI. rendű felperes előéletére figyelemmel nem volt ellentétes a logika alapvető szabályaival, kifejezőmódjában pedig nem indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, burkoltan valótlan tényállítást sem fejez ki, ezért helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy a Kijelentés megtételével az alperes a VI. rendű felperes személyiségi jogát nem sértette meg, amelyre tekintettel jogszabálysértés nélkül döntött arról is, hogy e

körben a jogalap hiányára figyelemmel nincs helye az igényelt objektív és szubjektív jogkövetkezmények vizsgálatának sem.

- [125] A részben sikeres fellebbezés folytán a perköltség megfizetéséről a másodfokú bíróság az alábbiak szerint határozott:
- [126] A megállapítási keresetek és az alkalmazni kért objektív szankciók részleges elutasítására tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy e vonatkozásban a felperesek és az alperes pernyertessége és pervesztessége közötti különbség nem jelentős, így e vonatkozásban egyik fél sem köteles a másik fél perköltségének megtérítésére a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján.
- [127] A sérelemdíj iránti kereseti kérelmek tekintetében az 1.000.000 forint elsőfokú és fellebbezési pertárgyértékre tekintettel az I. rendű felperes 30%-ban, vele szemben az alperes 70%-ban lett pernyertes az első és a másodfokú eljárásban is.
- [128] Az I. rendű felperes által lerótt 60.000 forint kereseti illetékből ezért az alperes annak 30%-a, azaz 18.000 forint kereseti illeték megfizetésére köteles.
- [129] A nagyobb részben (70%) pernyertes alperes javára a pernyertességi arányoknak megfelelően köteles az I. rendű felperes elsőfokú perköltséget fizetni. Az alperes a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján 450.000 forint + áfa, azaz bruttó 571.500 forint ügyvédi munkadíjat, és tárgyalásonként 50.000 forint + áfa, azaz bruttó 63.500 forint ügyvédi munkadíjat számított fel. Az elsőfokú bíróság a perben hét tárgyalást tartott, amiből az alperesi képviselő négy tárgyaláson volt jelen, ez bruttó 254.000 forint, mindösszesen az alperes által felszámított díjigény így 825.500 forint, amelynek 70%-a 577.850 forint.
- [130] Az I. rendű felperes pernyertessége esetére ügyvédi munkadíjból álló perköltséget nem számított fel, azt a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján nem vehette figyelembe.
- [131] Az alperesnek járó elsőfokú perköltségbe beszámítva az alperes által viselendő elsőfokú illeték összegét, az I. rendű felperes az alperes javára a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján 559.850 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.
- [132] Az I. rendű felperes által lerótt 80.000 forint fellebbezési illetékből az alperes annak 30%-a, azaz 24.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére köteles.
- [133] Az alperes a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján a másodfokú eljárásra a fellebbezési pertárgyérték 2,5%-a + áfa, de minimum 50.000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel, amelynek 70%-a 35.000 forint.
- [134] Az I. rendű felperes pernyertessége esetére ügyvédi munkadíjból álló perköltséget nem számított fel, azt a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján nem vehette figyelembe.
- [135] Az alperesnek járó másodfokú perköltségbe beszámítva az alperes által viselendő fellebbezési illeték összegét, az I. rendű felperes az alperes javára a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján 11.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles.
- [136] A II., III., IV. és V. rendű felperesek tekintetében az első és másodfokú pernyertességi arányok megállapítása során a Pp. 83.§ (3) bekezdésének alkalmazásával mellőzte a részleges pernyertességre vonatkozó perköltségviselési szabály alkalmazását, mert a sérelemdíj iránti keresetük nem volt nyilvánvalóan eltúlzott. Erre tekintettel teljes pernyertesség figyelembevételével kötelezte az alperest a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján az általuk előlegezett kereseti és fellebbezési illetékből álló első- és másodfokú perköltségük megfizetésére.

- [137] A II., III., IV. és V. rendű felperesek pernyertességük esetére ügyvédi munkadíjból álló perköltséget nem számított fel, azt a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján nem vehette figyelembe.
- [138] A sérelemdíj iránti kereseti kérelmek tekintetében a 2.000.000 forint elsőfokú és fellebbezési pertárgyértékre tekintettel a VI. rendű felperes 15%-ban, vele szemben az alperes 85%-ban lett pernyertes az első és a másodfokú eljárásban is.
- [139] A VI. rendű felperes által lerótt 120.000 forint kereseti illetékből ezért az alperes annak 15%-a, azaz 18.000 forint kereseti illeték megfizetésére köteles.
- [140] A nagyobb részben (85%) pernyertes alperes javára a pernyertességi arányoknak megfelelően köteles a VI. rendű felperes elsőfokú perköltséget fizetni. Az alperes a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján 450.000 forint + áfa, azaz bruttó 571.500 forint ügyvédi munkadíjat, és tárgyalásonként 50.000 forint + áfa, azaz bruttó 63.500 forint ügyvédi munkadíjat számított fel. Az elsőfokú bíróság a perben hét tárgyalást tartott, amiből az alperesi képviselő négy tárgyaláson volt jelen, ez bruttó 254.000 forint, mindösszesen az alperes által felszámított díjigény így 825.500 forint, amelynek 85%-a 701.675 forint.
- [141] Az I. rendű felperes pernyertessége esetére ügyvédi munkadíjból álló perköltséget nem számított fel, azt a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján nem vehette figyelembe.
- [142] Az alperesnek járó elsőfokú perköltségbe beszámítva az alperes által viselendő elsőfokú illeték összegét, az I. rendű felperes az alperes javára a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján 683.675 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.
- [143] A VI. rendű felperes által lerótt 160.000 forint fellebbezési illetékből az alperes annak 15%-a, azaz 24.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére köteles.
- [144] Az alperes a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján a másodfokú eljárásra a fellebbezési pertárgyérték 2,5%-a + áfa, de minimum 50.000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel, amelynek 85%-a 53.975 forint.
- [145] A VI. rendű felperes pernyertessége esetére ügyvédi munkadíjból álló perköltséget nem számított fel, azt a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján nem vehette figyelembe.
- [146] Az alperesnek járó másodfokú perköltségbe beszámítva az alperes által viselendő fellebbezési illeték összegét, a VI. rendű felperes az alperes javára a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján 29.975 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles.

Pécs, 2025. március 31.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kovács János s.k. bíró